

Noapte vrăjită

Necorupb

NOAPTE VRĂJITĂ

Se scurge prin mine un dor neștiut
venit pe tăcute-ntr-o seară barbară
cu gândul întors obosit din trecut
lăsând neuitarea în frigul de-afară.

Am vrut să o chem înlăuntru, în casă,
dar poate sedusă pe căi neumblate
s-a scurs spre tărâmul ce încă mai lasă
parfum de iubiri care plâng cu păcate.

Iar dorul din umbră, sosit astă seară,
mă poartă prin visul lăsat mai de mult
în apele scurse prin piatra de moară
pornită-ntr-o vară c-un cântec ocult.

Scotea numai noaptea făina vrăjită
din grâul de aur crescut peste râu
cu macii albaștri prin holda păzită
de calul licorn, rămas fără frâu.

Ședea în răstavlul lăsat printre holde
adus de-o nagodă cu părul în vânt,
venită călare la râu, să se scalde,
scoțându-și grăbită vrăjitul veșmânt.

De când am privit-o în noaptea cu lună
intrând dezbrăcată în râul sfios,
un dor fără milă se-ntoarce să-mi spună
să caut nagoda pe râu, mai în jos.